

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1379/2018
05.12.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Маје Ковачевић Томић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Здравка Илића и др, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног Здравка Илића – адвоката Јасмина Душтинца и браниоца окривљеног АА – адвоката Драгана Арсића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину 2К бр.21/18 од 28.05.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.792/18 од 19.09.2018. године, у седници већа одржаној дана 05. децембра 2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољени, захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног Здравка Илића – адвоката Јасмина Душтинца и браниоца окривљеног АА – адвоката Драгана Арсића, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину 2К бр.21/18 од 28.05.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.792/18 од 19.09.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зрењанину 2К бр.21/18 од 28.05.2018. године, потврђена је пресуда Вишег суда у Зрењанину 2К бр.7/15 од 30.01.2018. године, којом је окривљени Здравко Илић оглашен кривим због извршења кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, а окривљени АА због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. КЗ, за која дела су применом одредаба чланова 56. и 57. КЗ осуђени на казне затвора у трајању од по једне године, те да одређено да ће се ове казне извршити у просторијама у којима осуђени станују, уз примену мере електронског надзора, сходно одредби члана 45. став 5. КЗ, те којом је на основу члана 85. КЗ према окривљеном Здравку Илићу изречена мера забране вршења позива, делатности и дужности директора привредног друштва, а према окривљеном АА мера забране вршења позива, делатности и дужности надзорног органа, у року од једне године рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере, и којом су окривљени обавезани на плаћање

судског паушала у износу од по 5.000,00 динара сваки, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења и одређено да се на основу одредаба чланова 91. и 92. став 3. КЗ одузима имовинска корист од АД „ББ“ ... у износу од 83.912.210,68 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.792/18 од 19.09.2018. године, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Зрењанину у делу одлуке о кривичној санкцији, пресуда Вишег суда у Зрењанину 2К бр.21/18 од 28.05.2018. године преиначена је тако што је окривљени Здравко Илић због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ осуђен на казну затвора у трајању од три године, уз меру безбедности забране вршења позива, делатности и дужности директора привредних друштава у трајању од три године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере, а окривљени АА је због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. КЗ осуђен на казну затвора у трајању од две године, уз истовремено изрицање мере безбедности забране вршења позива, делатности и дужности надзорног органа у трајању од две године рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере, док су жалбе окривљеног Здравка Илића лично и бранилаца окривљених Здравка Илића и АА одбијене као неосноване и у непреиначеном делу првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости поднели су:

-бранилац окривљеног Здравка Илића – адвокат Јасмин Душтинац, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да преиначи другостепену пресуду тако што ће укинути пресуду Вишег суда у Зрењанину 2К бр.21/18 од 28.05.2018. године и предмет вратити на поновно суђење првостепеном суду, уз истовремени захтев да бранилац окривљеног буде обавештен о седници већа сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП;

-бранилац окривљеног АА – адвокат Драган Арсић, не наводећи законски основ, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног АА ослободити од оптужбе „јер није доказано да је окривљени починио кривично дело због којег је осуђен“.

Врховни касациони суд доставио је по примерак захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је нашао:

Захтеви су недозвољени.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1.) до 3.) и члана 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим судом.

Обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона, подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног Здравка Илића – адвокат Јасмин Душтинац, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, при чему само формално означава ову повреду, због које је подношење захтева дозвољено, међутим не конкретизује у чему се ова повреда састоји, док суштински, у образложењу захтева, указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП у вези члана 443. став 2. ЗКП истицањем да је председник првостепеног већа, противно одредби члана 443. став 2. ЗКП, наставио доказни поступак поновним отварањем главног претреса, те на одредбу члана 16. став 4. и 5. ЗКП указивањем да се пресуда може засновати само на чињеницама у чију је извесност суд уверен и да ће у случају сумње донети одлуку у корист окривљеног, а с тим у вези полемиче са налазом и мишљењем судског вештака грађевинске струке, уз закључак да је у конкретном случају било нужно да судски вештак допуни свој налаз и мишљење, те дакле изложеним наводима указује и на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, а из којих све разлога није дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости не наводи основ подношења захтева, већ само паушално истиче да је нижестепеним пресудама повређен кривични закон, док из образложења произилази да захтев подноси због повреде одредаба члана 443. став 2. ЗКП, те због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања истицањем да окривљени није имао сазнања да ли су радови извршени и у ком обиму, јер је надзор над извођењем радова вршило друго лице, те да у току поступка умишљај окривљеног није доказан, као и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП указивањем да ни првостепени, а ни другостепени суд нису дали било какве разлоге о постојању умишљаја код окривљеног критичном приликом, а из којих разлога, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП подношење захтева за заштиту законитости окривљенима преко бранилаца није дозвољено.

Како, дакле, бранилац окривљеног Здравка Илића у захтеву за заштиту законитости само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено, а која је општег карактера (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), а бранилац окривљеног АА не истиче конкретно ниједну повреду закона у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, имајући у виду да се у суштини поднетим захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљених указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, те на повреду одредаба члана 443. став 2. ЗКП и члана 16. ЗКП, из којих разлога подношење овог ванредног правног лека није дозвољено окривљенима преко бранилаца, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтеве бранилаца окривљених Здравка Илића и АА, одбацио као недозвољене.

Са свега изложеног а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић